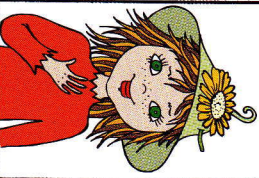

a A	b B	c C	č Č	d D	ď Ď	e E	f F	g G
all	bb	cc	čč	dd	ďď	ee	ff	gg
h H	ch CH	i I	j J	k K	l L	m M	n N	
hh	chch	ii	jj	kk	ll	mm	nn	
ň Ň	o O	p P	q Q	r R	ř Ř	s S	š Š	t T
ňň	oo	pp	qq	rr	řř	ss	šš	tt
í Ě	u U	v V	w W	x X	y Y	z Z	ž Ž	
íí	uu	vv	ww	xx	yy	zz	žž	
								

ROZDĚLENÍ HLÁSEK

- Hlázky dělíme na **samohlásky** a **souhlásky**.
- **Samohlásky** jsou hlázky, které mohou tvořit slabiku. Dělíme je na:
 - a) **samohlásky krátké:** *a, e, i, o, u,*
 - b) **samohlásky dlouhé:** *á, é, í, ó, ú,*
 - c) **dvojhásky:** *ou, au.*
 Samohlásky *i, í, ú* zapisujeme dvěma písmeny: *i / y, í / ý, ú / ů.*
- **Souhlásky** jsou všechny ostatní hlázky. Dále je dělíme na:
 - a) **tvrdé:** *h, ch, k, r, d, t, n;*
 - b) **měkké:** *ž, š, č, ř, c, j, ď, ť, ň;*
 - c) **obojetné:** *b, f, l, m, p, s, v, z.*

Hlásku „dlouhé u“ píšeme dvojím způsobem:

- a) Na začátku slova píšeme *ú* (*úkol*).
- b) Uvnitř a na konci slova píšeme *ů* (*hůl, domů*).

Které slovo do řady nepatří? Proč?

důl – kůl – úl – vůl – půl

úpál – únor – útok – smůla – únava

Barunka – Maruška – Lukáš – Vochomůrka – Luděk

Po souhláskách **h, ch, k, r, d, t, n** se píše **y, ý**.

Souhlásky **h, ch, k, r, d, t, n** jsou **tvrdé souhlásky**.

Hy, chy,
ky, ry, dy, ty, ny
píšeme vždy
s tvrdým y.

• Po souhláskách **ž, š, č, ř, c, j, ď, ť, ň** se píše **i, í**.

Ž, š, č, ř, c, j, ď, ť, ň jsou **měkké souhlásky**.

• Měkké **i** změkčuje předchozí souhlásku, proto vyslovujeme [*ďi, ťi, ňi*], píšeme ale **di, ti, ni**.

Ži, ši, či, ři,
ci, ji, di, ti, ni
píšeme vždy
s měkkým i.

Podstatná jména jsou názvy osob, zvířat a věcí. Např.: *pes, maminka, dům.*

Můžeme na ně ukázat slovy *ten, ta, to.*

1. a) Říkejte nahlas podstatná jména znázorněná na obrázcích.

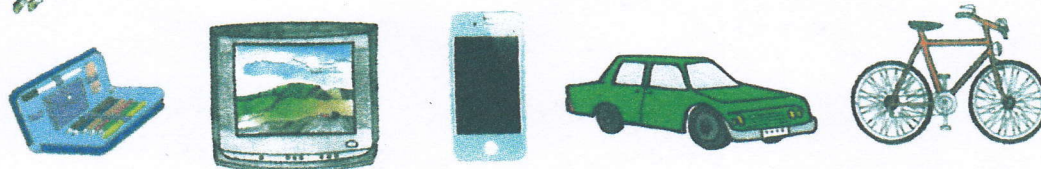
názvy osob:

názvy zvířat:

názvy věcí:

Slovesa jsou slova, která nám říkají, co osoby, zvířata a věci dělají nebo co se s nimi děje. Např.: *psát, štěkal, svítí, rozkvetla.*

2. Říkejte podle vzoru, co uvedené osoby, zvířata a věci dělají nebo co se s nimi děje. K jakému slovnímu druhu patří doplněná slova?

Vzor:
zpěvák zpívá

PSANÍ SOUHLÁSEK UPROSTŘED A NA KONCI SLOV

Uprostřed nebo na konci některých slov jsou souhlásky, které jinak píšeme a jinak slyšíme i vyslovujeme. Taková slova si musíme říct v jiném tvaru, abychom poznali, jak je napsat.

Např.: *tvaroh* – bez *tvarohu*, *vlaštovka* – mnoho *vlaštovek*. (Ve slově, kterým pravopis zdůvodníme, musí být vždy za hledanou souhláskou samohláska – *tvarohu*.)

1. Doplňte souhlásku podle odůvodnění. Nejprve vyberte společně.

p / b

čá __, bez čápa (dva čápi)

holu __, bez holuba (hejno holubů)

t / d

krmí __ ko, bez krmítek (mnoho krmítek)

hra __, bez hradu (mnoho hradů)

ť / ď

pouš __, bez pouště (mnoho pouští)

lo __, bez lodi (lodě)

f / v

fotogra __, bez fotografa (k fotografům)

kone __, bez konve (mnoho konví)

s / z

dopi __, bez dopisu (hodně dopisů)

mrá __, bez mrazu (mrazík)

š / ž

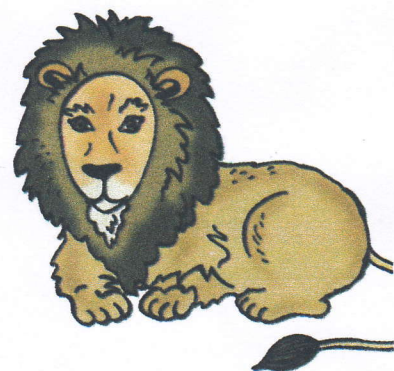
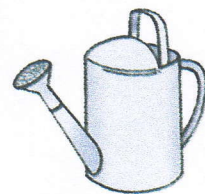
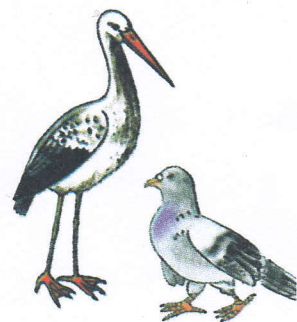
mu __ ka, muší bzukot (hodně mušek)

mří __ ka, bez mřížek (málo mříží)

ch / h

oře __, bez ořechů (ořechy)

tvaro __, bez tvarohu (dva tvarohy)

2. Říkejte co nejvíc tvarů slov.

Vzor: *dub* – na *dubu*, pod *dubem*, *duby*, *doubek*.

holub, *hrad*, *loď*, *provaz*, *muž*, *práh*, *mrkev*, *chléb*, *dráp*, *koš*, *lev*